

[Birthe Nielsen]

har mange problemer, fordi der bor mange unge under uddannelse i Københavns kommune, og der bor mange ældre pensionister. Det er ikke den personkreds, der giver de fleste skattekroner til kommunen. Derfor skal mit spørgsmål være, om man har tænkt sig fra indenrigsministerens side at tage hensyn hertil. Ganske vist står der i fremsættelsen, at man ikke lige med det samme vil komme med ændringer, men der er efter vores mening stadig behov for justeringer, netop under hensyn til at indtægtsgrundlaget i kommunerne er så forskelligt. Vi ønsker fra SFs side en mere retfærdig fordeling, netop under hensyn til skattegrundlaget her.

Dræbye (RV):

Lovforslaget er på en måde en rent teknisk ændring af en bestemt del af de vægtede udgiftsbehovstal, nemlig det sociale kriterium, hvor man efter mit skøn går fra et kriterium alene baseret på antallet af enlige mødre til et kriterium baseret på andelen af ældre og nyere udlejningsbyggeri, som alt taget i betragtning må være mere objektivt. Det tror jeg nok man må konkludere, når man er klar over de forskelle i samlivsformer, som trods alt eksisterer mellem by og land. I forbindelse med det gamle kriterium har det været et problem, at der var en vis usikkerhed om, hvorvidt den registrering, som blev foretaget, svarede til virkeligheden. Så langt, så godt.

Jeg skal måske her indskyde en enkelt bemærkning til hr. Fogh Rasmussen, som mener, at det slet ikke er noget objektivt kriterium, fordi man kan påvirke det. Jeg vil sige, at der er en masse forhold, som kommunerne kan påvirke, men som ikke gør fordelingen af de tilskud, som staten yder, mindre objektiv af den grund. Man kunne godt forestille sig, at en kommune lagde op til en meget børnevenlig politik. Alligevel skal staten vel fordele udgiftstilskud efter børnetal. Jeg tror i øvrigt, at hvis man skal vurdere det ud fra den kommunale økonomi, er situationen den, at der ikke er nogen særlige fordele, som hr. Fogh Rasmussen antydede, ved at søge at få en større andel af udlejningsbyggeri efter 1966 – det vil stort set udelukkende sige almennyttigt udlejningsbyggeri. Ud fra den betragtning kan man snarere konkludere, at når folketinget har fastlagt en målsætning, som i øjeblikket er på 7.000 almennyttige

boliger om året, så er det et objektivt kriterium at lade tilskuddene følge disse, hvis der er tale om en entydig sammenhæng mellem sociale problemer og det almennyttige byggeri, og en sådan sammenhæng eksisterer efter vores skøn.

Der er nogle tekniske problemer i lovforslaget, som vi vil dyrke nærmere i udvalgsarbejdet. Det drejer sig bl.a. om bygnings- og boligregisteret, hvor det vel ikke er helt så klart, som det umiddelbart fremgår af lovforslaget, at det er i stand til at bære en sådan fordeling. Mig bekendt har der været nogle problemer med at få alle data om vores boliger ind i dette register. Det spørgsmål vil vi gerne have undersøgt nærmere.

Mens der således på det tekniske plan er argumenter i retning af større objektivitet, som taler for at basere det sociale kriterium på boligerne fremfor på det, der hidtil har været gældende, så synes jeg nok, at man i ministerens fremsættelse, som bl. a. går ud på, at nu skal der være ro om tilskudssystemet i en årrække, går uden om, at der er en række andre problemer ved vores tilskudssystem, som ikke er blevet løst. Jeg nævner i flæng de andre storbyer end København, kommuner uden egentligt centrum, altså med udelukkende spredt bebyggelse, og vækstkommuner, der hver for sig kan have udgiftsbehov, som ikke registreres af de nuværende fordelingsordninger.

Nettoeffekten af forslaget er – i modsætning til, hvad én tidligere har sagt – at man set i forhold til de tidligere systemer, som de vil være efter ophøret af den midlertidige ordning, alene løser Københavns kommunes problemer. Jeg ved ikke, om man efter kommunens opfattelse løser dem fuldt, men det er sådan set det eneste af de generelle udligningsproblemer, som bliver løst i denne omgang. Man tager vel fat på dette problem nu, fordi der er en ordning, der ophører, og man derfor er nødt til at vurdere, om den skal kompenseres på en anden måde, men vi synes nok, at det er et problem, at man ikke i forslaget her har taget de øvrige usikkerheder omkring fordelingsystemet med i justeringen.

Det er tænkeligt, at det teknisk set ikke lader sig gøre i øjeblikket, men så er det nok en overvejelse værd at se lidt nærmere på, om den forudsætning holder, som ministeren har stillet op i sin fremsættelse, at det under